

DVACET PĚT let Pražského okrsku Dra Hermana ŮMDOČ. Praha, ŮMDOČ 1933, s. 35-36, 49-50. KART.

OD STOLOVÉ společnosti k divadlu. AS 1986, č. 7, s. 12-13.

PAMÁTNÍK Čtenářsko-ochotnické besedy Bozděch. Ve Vršovicích vydaný na paměť dvacítiletého trvání Besedy 1913. 51 s.

DNM: C 1784-1786, C 1787-1789, C 1790-1793, 10 Pl Bozděch; C 16 300, 1 Pl Odbočka Svazu čs. katolických žen; C 16 201-204, 4 Pl Vlast; DNM: C 16 205-207, C 16 208-211, 7 Pl Vojan.

SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

 Od pol. 19. stol. významná tradice řezbářů loutek. 1919 zal. LD Čs. Orla. Postupně velmi dobře technicky vybavené jeviště, 2 otáčivé rampy, moderní světelný park. Na repertoáru Kašpárek v Kocourkově, Stříbrná labuť, Šípková Růženka, Vodníkova Hanička, Veselý švec, Pan Franc ze zámku ad. 1936 okolo 100 představení. 1940 nová scéna na hřišti Orla v Edenu.

Sokolské loutkové divadlo, činné ve 30. letech, 1939 Míček Flíček 10 repríz, obnoveno 1945, činné i 1948. 30. léta LD DTJ, LD Kostnické jednoty, též LD Církve československé v Husově sboru. 1945 jako LD Církve českomoravské Pohádka o babce Tichošlapce (Malík), r. Kaliba, h. v Husově domě u radnice, 1946 opět jako LD Církve československé Vejce mezi černochy (Tittelbachová).

1947-1951 Dělnické loutkové divadlo.

LS Pimprle zal. 1962 (vznikl odtržením od smíchovského Kováčku), ved. Mir. Ryšavý. Hlavní poslání především v zájezdové činnosti. Za 35 let 383 členů, 63 inscenací, 2552 představení pro 311 834 diváků. Do 2000 prošlo souborem 402 členů do 15 let. 2001 3 skupiny, dětské studio 15-20 let, 2. skupina 21-45 let, celkem 20 členů, a klub seniorů, v němž i bývalí profes. v důchodu. Mimo zájezdy h. do 1990 převážně ve vršovické sokolovně, ale i po Praze. Spolupráce s profes. výtvarníky, např. Vl. Leštinou, Z. Juřenou, A. Kusou, M. Trčkovou. Snaha o modernější pojetí LD, v repertoáru spíš drobnější hříčky. 1972 např. Pohádky tři světadílů (V. Leština, Z. Juřena), 1973 úspěch na LCH s insc. Botafogo (Feldek). 1982 Branka zavřená na knoflík (J. Trnka), jako LS Pimprle Sdružené obce baráčníků Praha 4. Tradiční soubor, člen SAL SČDO. 1996 obnovil tradici Loutkářských letnic, pořádaných 1x za 2 roky (2000 v Českém Dubu). Činný i 2002.

INFORMACE pro MČAD Alice Dubská. Rkp. 2000. PC ART.

RYŠAVÝ, Miroslav: Patnáctileté Pimprle. 1963-1978. ČSL 1978, č. 2, s. 42.

RYŠAVÝ, Miroslav: Pimprle 20. 1962-1982. Praha, Pimprle 1982. Nestr. MLK.

L 1937/38, č. 3, s. 47 (LD Orla).

Zprávy Loutkářského soustředění (LD Církve čs., LD Orla, Sokolské LD) 1939; 1940, č. 1, s. 2; 1945, č. 1, s. 2; 1946, č. 1, s. 3; 1948.

MLK Chrudim: LS Pimprle: Spodové loutky ze hry M. Markové O zlaté kuličky, r. M. Ryšavý st., v. Milena Trnková. L 5198-princ, L 5199-princezna, L 5200-kůň; Spodové loutky ze hry V. Chaloupkové O zlaté nitě, r. M. Ryšavý st., v. Milena Trnková: L 5193-král, L 5194-Lenka, L 5195-skřítek, L 5196-chůva, L 5197-žebračka; Sada marionet z inscenace V. Pospíšilové Princezna s ozvěnou, r. M. Ryšavý ml., v. Z. Juřena, 1975: L 3307-princ, L 3308-král Florindo, L 3251-seržant Tonino, L 3252-král Lorencio, L 3253-princezna Bianka, L 3254-královna (Matteova matka); Spodové loutky a dvě masky ze hry Jiřího Trnky Branka zamčená na knoflík, v. Marie Prchliková-Hubačová, 1981: L 5201-kluk, L 5202-kluk, L 5203-masko slona, L 5204-masko slona; Závěsné loutky z inscenace M. Markové Tanec s čertem, v. M. Ryšavý ml.: L 4002-čert, L 4003-stryč. Spodové loutky ze hry L. Feldeka: Botafogo, r. a v. Z. Červený, J. Lukešová, 1973: L 2852-šlechtic, L 2853-dívka; Spodové loutky z inscenace Sofie Prokofjevové a Genricha Sapgira Ostrov kapitánů, r. a v. Z. Juřena, 1978: L 3456-námořník Tričko, L 3457-piráta Jednoočko, L 3458-starý admirál Kryštof Kolumbus, L 3459-kapitán Jimmy, L 3460-kapitán Jean.

PRAHA-VYSOČANY, s. o. Praha 9

Od 1874 ČOB Lubor, od 1897 SDO Národní besedy Lubor (po sloučení se SDO ve Vysočanech), mezi válkami hlavní konkurencí DS Osvěta. Ukončil 1950. 1900-1903 Čechie, dramaticko-pěvecká beseda. Mezi válkami sídlila v Libni na Palmovce U Exnerů, až do doby, kdy nacisté div. zakázali. Po 2. svět. v. obnovena opět ve Vysočanech (viz níže).

1912 zal. Osvěta, ochotnicko-vzdělávací a podpůrný klub pro Vysočany a okolí s odborem Mladé generace, ve 20. letech ve vlastním divadle. Např. 1921 Pražský žid, r. K. Rohlíček, 1922 Malý lord, r. J. Doubrava, 1924 Dvě ukořelavky (Preissová), r. Jos. Krejčí, h. v Cihelně (U Pavlovských), 1925 Mamzelle Nitouche za spoluúčinkování hudebního pěveckého kroužku Lyra. 1950 se sloučil se Sdružením divadelních ochotníků ve Vysočanech.

Mezi válkami i pěvecký a hudební spolek Záboj, hl. zpěvohry. 1921-1939 Dělnické divadlo ve Starých Vysočanech. 1934-1949 Národní scéna Nové Vysočany, 1945 Revoluční divadlo, dříve Národní scéna.

1928 zal. Karel Jiráček v Nových Vysočanech skupinu El-Carova parta, specializující se na rytmičnou deklamaci a malé div. formy. Texty psal sám Jiráček. Účast na propagandistických revuálních sestavovaných KODAKem (Kolektiv dramatických autorů komunistů organizovaný SDDOČ) v Lucerně (viz Praha-obecně). 1933 v Ld Leninova tryzna, r. anonymně Em. Famira, h. Vít Nejedlý. 1933 zal. Em. Famírou (1900-1970, malíř a sochař, tanečník ND) Proletscéna, vznikla spojením kolektivu mladých



424 / Čtenářsko-ochotnická beseda Lubor připravila pozvánku ku deklamatorní, koncertní a taneční zábavě velmi pečlivě, 1889.

z vysočanské jednoty FPT a dělnického div. kolektivu z Proseka, člen SDDOČ. Zah. pásmem Pařížská komuna, dělnické divadlo nového typu, s nímž spolupracovali i profes. Dále pantomima Vzpoua s hudbou V. Nejedlého, insc. hry Strach (Afinogenov), 1934 Wolkrův večer, v něm poprvé scénicky drama Hrob, hra Koleje duní (Kiršon) a Strašidelný dům (Šestakov). Zánik 1934. 1934-1953 navázal DS Roman Tuma (též pod názvem Div. dělnický spolek či Proletscéna Roman Tuma). 1934-1939 Rozvoj, vzdělávací a div. dělnický spolek.

1941 se ustavilo Dramatické studio mladých Merkur, v sále U Ruského dvora uvádělo pořady poezie.

Po 1945 Čechie, ochotnická DJ, působil v sále restaurace U ruského dvora ve Vysočanech, kam přešla z Libně, kde soubor